

Cauza C-410/21**Rezumatul cererii de decizie preliminară întocmit în temeiul articolului 98 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție****Data depunerii:**

5 iulie 2021

Instanța de trimitere:

Hof van Cassatie (Belgia)

Data deciziei de trimitere:

29 iunie 2021

Apelanți:

FU

DRV Intertrans BV

Intimat:Openbaar Ministerie (Ministerul Public, Belgia)**Obiectul procedurii principale**

Litigiul principal privește recursul în casație formulat de FU și DRV Intertrans BV la instanța de trimitere împotriva hotărârii pronunțate de hof van beroep te Antwerpen (Curtea de Apel din Antwerpen, Belgia) (Camera corecțională) la 11 februarie 2021, care i-a declarat vinovați de înșelăciune, printre altele, și le-a aplicat o pedeapsă.

Obiectul și temeiul juridic al cererii de decizie preliminară

În această cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE, instanța de trimitere întreabă, în esență, Curtea de Justiție a Uniunii Europene (denumită în continuare „Curtea”) care este valoarea juridică a unui document A1 care, în așteptarea unei proceduri penale în statul membru de angajare, este retras temporar de către statul membru emitent și dacă obținerea unei licențe de transport rutier într-un stat membru demonstrează că întreprinderea în cauză are sediul real și stabil în acest stat membru, în sensul articolului 13 din

Regulamentul nr. 883/2004/CE, informație pe baza căreia se poate determina sistemul de securitate socială aplicabil.

Întrebările preliminare

1. Articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială trebuie interpretat în sensul că:

- dacă, după o solicitare din partea autorităților din statul membru de angajare de retragere, cu efect retroactiv, a certificatelor A1, autoritățile din statul membru care a emis certificatele A1 se limitează la a retrage temporar aceste certificate, menționând că acestea nu mai au forță obligatorie, astfel încât procedura penală poate fi continuată în statul membru de angajare, iar statul membru care a emis certificatele A1 va lua o decizie definitivă numai după ce procedura penală din statul membru de angajare este definitiv soluționată, încetează prezumția asociată certificatelor A1 potrivit căreia lucrătorii în cauză s-au afiliat în mod legal la sistemul de securitate socială al statului membru emitent, iar certificatele A1 respective nu mai sunt obligatorii pentru autoritățile din statul membru de angajare;
- în cazul unui răspuns negativ la această întrebare, autoritățile din statul membru de angajare pot, în lumina jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene, să nu ia în considerare certificatele A1 menționate pe motiv de fraudă?

2. Articolul 13 alineatul (1) litera (b) punctul (i) din Regulamentul nr. 883/2004/CE din 29 aprilie 2004 al Parlamentului European și al Consiliului privind coordonarea sistemelor de securitate socială, articolul 3 alineatul (1) litera (a) și articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1071/2009 din 21 octombrie 2009 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor norme comune privind condițiile care trebuie îndeplinite pentru exercitarea ocupației de operator de transport rutier și de abrogare a Directivei 96/26/CE a Consiliului și articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) 1072/2009 din 21 octombrie 2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind normele comune pentru accesul la piața transportului rutier internațional de mărfuri trebuie interpretate în sensul că din împrejurarea că o întreprindere obține o licență de transport rutier într-un stat membru al Uniunii Europene, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1071/2009 și cu Regulamentul (CE) nr. 1072/2009, și trebuie așadar să aibă un sediu real și stabil în acest stat membru, rezultă neapărat că s-a demonstrat astfel, în mod incontestabil, că ea își are sediul în acel stat membru, în sensul articolului 13 alineatul (1) din Regulamentul nr. 883/2004/CE menționat anterior, pentru a determina sistemul de securitate socială aplicabil și a stabili că autoritățile statului membru de angajare sunt obligate să respecte această determinare?

Dispozițiile de drept al Uniunii invocate

Regulamentul nr. 883/2004/CE din 29 aprilie 2004 al Parlamentului European și al Consiliului privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO 2004, L 166, p. 1), articolul 13.

Regulamentul (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO 2009, L 284, p. 1), articolul 5.

Regulamentul (CE) nr. 1071/2009 din 21 octombrie 2009 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor norme comune privind condițiile care trebuie îndeplinite pentru exercitarea ocupației de operator de transport rutier și de abrogare a Directivei 96/26/CE a Consiliului (JO 2009, L 300, p. 51), articolele 3 și 11.

Regulamentul (CE) nr. 1072/2009 din 21 octombrie 2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind normele comune pentru accesul la piața transportului rutier internațional de mărfuri (JO 2009, L 300, p. 72), articolul 4.

Dispoziții naționale invocate

Articolul 66 din Strafwetboek (Codul penal)

Articolul 235 din Sociaal Strafwetboek (Codul penal social)

Prezentare succintă a situației de fapt și a procedurii principale

- 1 FU este administratorul societății DRV Intertrans BV, care are sediul în Belgia și activează în sectorul transportului. Soția lui FU este administratorul societății Immo-Des BV, care are sediul în Belgia și deține o clădire comercială (care include, printre altele, spații de parcare, de întreținere și de depozitare). FU are domiciliul oficial la o adresă din Marele Ducat al Luxemburgului, unde se află și sediul întreprinderii de transport Mic Cargo sarl. De asemenea, FU și soția sa au înființat în Slovacia societatea Md Intercargo sro, care activează tot în sectorul transportului.
- 2 Cu toate acestea, ancheta a arătat că atât societatea luxemburgheză, cât și cea slovacă sunt, în realitate, conduse din Belgia și că cele mai multe activități de transport sunt derulate în Belgia. Potrivit Belgische Sociale Inspectie (Inspekția Socială Belgiană, denumită în continuare „Inspekția Socială”), societatea slovacă a fost înființată pentru ca, în calitate de subcontractant al DRV Intertrans BV și al societății luxemburgheze Mic Cargo sarl, să angajeze forță de muncă ieftină prin detașarea lucrătorilor. Inspekția Socială consideră însă că această activitate

vizează exclusiv piața belgiană, fără a exista nicio activitate relevantă în Slovacia, țara unde se află sediul formal.

- 3 În acest context, FU și DRV Intertrans BV au fost acționați în justiție în fața corecționalele rechtbank West-Vlaanderen, afdeling Brugge (Tribunalul Corecțional din Flandra de Vest, secția Brugge, Belgia), printre altele pentru înșelăciune. Pentru a nu trebui să plătească nicio contribuție socială către Rijksdienst voor Sociale Zekerheid (Oficiul Național de Securitate Socială, Belgia), ei au susținut, practic, în mod eronat că lucrătorii în cauză au fost detașați în Belgia de o societate slovacă, deși această societate nu își are sediul real în Slovacia și nici nu desfășoară cel puțin o activitate substanțială în Slovacia (articolul 66 din Codul penal și articolul 235 din Codul penal social).
- 4 În timpul derulării acestei proceduri penale, autoritățile belgiene au solicitat autorităților slovace retragerea, cu efect retroactiv, a documentelor de detașare A1 pe care le-au emis. Ulterior, autoritățile slovace au retras temporar toate documentele, menționând că aceste documente nu mai au forță obligatorie, astfel încât procedura penală belgiană poate fi continuată, iar autoritățile slovace vor lua o decizie definitivă cu privire la legislația aplicabilă lucrătorilor în cauză numai după încheierea acestei proceduri.
- 5 Printr-o hotărâre pronunțată la 11 februarie 2021, hof van beroep te Antwerpen (Curtea de Apel din Antwerpen, Belgia) (Camera corecțională) i-a declarat pe FU și DRV Intertrans BV vinovați de înșelăciune (printre altele) și le-a aplicat o pedeapsă, mai ales pentru motivele de mai jos:
 - Documentele de detașare A1 emise au fost retrase temporar de autoritățile slovace și nu sunt obligatorii. Suspendarea acestor documente înseamnă că ele nu au valoare probatorie în ceea ce privește sistemul de securitate socială aplicabil.
 - O licență de transport comunitară care nu a fost retrasă nu afectează sistemul de securitate socială aplicabil și nu are drept rezultat faptul că Curtea trebuie să presupună că, în materie de securitate socială, Md Intercargo sro avea un sediu real și stabil în Slovacia.
- 6 Aceasta este hotărârea împotriva căreia FU și DRV Intertrans BV au formulat recurs în casație în fața instanței de trimitere.

Principalele argumente ale părților din litigiul principal

Prima întrebare

- 7 În opinia lui FU și a societății DRV Intertrans BV, această hotărâre încalcă articolul 5 din Regulamentul 987/2009, întrucât aceasta susține în mod eronat că documentele A1 ale lucrătorilor în cauză sunt suspendate, astfel încât acestea nu ar mai avea valoare. Acest articol nu permite statului membru emitent, în speță

Slovacia, să retragă sau să suspende temporar un document A1, în așteptarea rezultatului unei proceduri judiciare dintr-un alt stat membru. Conform acestei dispoziții, o țară emitentă poate numai să mențină sau să retragă un document A1 sau să îl declare nul.

A doua întrebare

- 8 În opinia lui FU și a societății DRV Intertrans BV, hotărârea statuează în mod eronat că obținerea unei licențe într-un stat membru, în conformitate cu regimul prevăzut de Regulamentul nr. 1071/2009 și de Regulamentul 1072/2009, nu dovedește existența unui sediu real și stabil al întreprinderii în acel stat membru. De asemenea, hotărârea nu ia în considerare caracterul incontestabil al acestei dovezi, având în vedere că numai statul membru emitent are competența de a sancționa eventualele încălcări și de a retrage licența. În plus, în mod eronat, hotărârea nu recunoaște legătura dintre această dovadă și noțiunea de sediu de la articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul nr. 883/2004, în special atunci când se evaluează sediul angajatorului.

Prezentare succintă a motivării trimiterii preliminare

Prima întrebare

- 9 Articolul 5 din Regulamentul nr. 987/2009 reglementează valoarea juridică a unui document sau a unui document justificativ eliberat într-un alt stat membru. În temeiul acestei dispoziții, un astfel de document este obligatoriu pentru statul membru de angajare atât timp cât statul membru emitent nu a retras documentul sau nu l-a declarat nul. În cazul în care există îndoieli cu privire la valabilitatea sau corectitudinea documentului, statul membru de angajare îi solicită statului membru emitent să îi furnizeze clarificări și eventual să retragă documentul. Dacă este cazul, statul membru emitent revizuieste motivele pentru emiterea documentului și, dacă este necesar, procedează la retragerea acestuia.
- 10 Din jurisprudența Curții reiese, printre altele, că un certificat A1 implică o prezumție a afilierii legale la regimul de securitate socială al statului membru emitent (Hotărârea din 26 ianuarie 2006, *Herbosch Kiere nv*, C-2/05, EU:C:2006:69). Acest certificat este, în principiu, obligatoriu pentru o autoritate judiciară din statul membru de angajare, care nu are competența de a verifica valabilitatea acestuia. (Hotărârea din 10 februarie 2000, *Fitzwilliam Executive Search Ltd*, C-202/97, EU:C:2000:75, Hotărârea din 27 aprilie 2017, *A-Rosa Flussschiff GmbH*, C-621/15, EU:C:2017:309, și Hotărârea din 6 februarie 2018, *Altun*, C-359/16, EU:C:2018:63).
- 11 Se pune astfel întrebarea dacă această prezumție de afiliere legală și caracterul obligatoriu al unui astfel de certificat încetează dacă, precum în cazul de față, după o cerere de retragere statul membru emitent retrage temporar certificatele A1 în cauză, menționând că acestea nu mai au forță obligatorie, astfel încât procedura penală poate fi continuată în statul membru de angajare, iar acesta din urmă va

adopta o poziție definitivă în această privință numai după soluționarea definitivă a acestei proceduri penale. În cazul unui răspuns negativ, se pune întrebarea dacă, în lumina jurisprudenței Curții, statul membru de angajare poate să nu ia în considerare certificatele în cauză pe motiv de fraudă.

- 12 Instanța de trimitere consideră că, pentru pronunțarea deciziei, este necesară o interpretare a dispoziției Uniunii menționate anterior.

A doua întrebare

- 13 În temeiul articolului 13 alineatul (1) litera (b) punctul (i) din Regulamentul nr. 883/2004, lucrătorul angajat de o singură întreprindere sau un singur angajator, care lucrează în mai multe state membre și care nu desfășoară o parte substanțială a activității sale în statul membru de reședință face obiectul legislației statului membru în care este situat sediul sau locul de desfășurare a activității întreprinderii sau angajatorului. În temeiul articolului 3 alineatul (1) litera (a) și al articolului 11 alineatul (1) din Regulamentul 1071/2009, pentru obținerea autorizației de exercitare a ocupației de operator de transport rutier, o întreprindere de transport trebuie să aibă un sediu real și stabil într-un stat membru. În temeiul articolului 4 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul 1072/2009, un stat membru eliberează o licență comunitară unui operator de transport rutier de mărfuri care efectuează transport rutier de mărfuri contra cost în numele unui terț și care este stabilit în respectivul stat membru în conformitate cu legislația comunitară și cu legislația națională a aceluia stat membru.
- 14 Prin urmare, se pune întrebarea dacă din faptul că o întreprindere obține o autorizație într-un stat membru, în conformitate cu Regulamentul nr. 1071/2009 și cu Regulamentul nr. 1072/2009, trebuind deci să aibă sediul real și stabil în acest stat membru, rezultă în mod incontestabil că întreprinderea în cauză este considerată a avea sediul în acel stat membru și în privința securității sociale, în sensul articolului 13 din Regulamentul nr. 883/2004, informație pe baza căreia se poate determina sistemul de securitate socială aplicabil, și dacă statul membru de angajare trebuie să respecte această .
- 15 Instanța de trimitere consideră că, pentru pronunțarea deciziei, este necesară o interpretare a dispozițiilor Uniunii menționate anterior.